

Grad forøge det Krænkende i Yttringen, — det er Noget, der er smukt og behageligt henkastet for dem, som troe derpaa — „straffes den Skyldige med simpelt Fængsel ikke under 3 Maaneder“; men han kan altsaa derefter komme til at sidde i simpelt Fængsel i 3 Aar. (Klein: 3 2 Aar!) Naa, ja, men der er dog i alt Fald et ikke ringe Alternativ mellem 2 Aar og 3 Maaneder; tre Maaneder udgjøre ikke mere end $\frac{1}{3}$ af 2 Aar, og i de færreste Straffebestemmelser er Alternativet synderligt større, saaledes at det forekommer mig, at for Systemets Skyld kan den ærede Minister være meget trostet. I en anden Henseende troer jeg derimod, at Systemet vil være brudt, naar man først i § 216 siger til Vedkommende: Blive 3 krænkede paa den ansførte Maade, er Krænkelsen meget større, og 3 skulle have en større Dpreiøning, medens der derpaa siges: „Den hele større Dpreiøning, 3 kunne faae, er den, at den Paagældende vil komme til at svare en Bøde af 100 Rd.“, istedetfor at han ellers vilde kunne slippe med 20 Rd., og man skulde dog, vel at mærke, kunne synes, at Dommeren, naar det først er erkjendt, at der er en større Forseelse eller Forbrydelse, aldrig kunde komme til den allerlaveste Straf; ja, Vedkommende kunde maastee slaae af til 50 Rd., men stort lavere kunde han dog heller ikke komme. Jeg er derfor overbevist om, at Loven i enhver Retning vil vinde med Hensyn til sit Princip ved, at Bestemmelsen om Bødestrafpen falder bort, thi Alternativet bliver tilbage; Dommeren har nok at vælge imellem, og der gives en virkelig Sikkerhed for, at Straffen for den mere kvalificerede Forbrydelse ikke saaledes glider hen over mange Folk som Bøder. Jeg skal derfor tilraade at vedtage dette Endringsforslag, der vist er meget heldigt; der er noget Opdragende deri, som i det Hele taget kan forbedre den gode Smag.

Winther: Det ærede Medlem for Rigsbenhavsns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) udtalte i sine Bemærkninger om det Forslag, der er stillet under Nr. 24, at det forekom ham at være fremkommen af en øieblikkelig Stemning; saaledes omtrent synes det mig, at der blev sagt, men dette er aldeles urigtigt. Jeg skal i

faa Henseende gjøre det ærede Medlem bekendt med en Ting, hvortil han maastee ikke har lagt Mærke, men som den ærede Formand maa vide, nemlig, at jeg i to Sessjoner har indgivet et Forslag til Forandring i Trykkesfrihedsloven, hvori netop en Bestemmelse af denne Art forelaa, og dette var ikke Noget, jeg gjorde paa egen Haand, men kun efter Samraad med en talrig Deel af Thingets Medlemmer. Det ærede Medlem har altsaa været fuldkommen paa Bilsbor, naar han troede, at en øieblikkelig Stemning var Bevæggrunden til, at dette Endringsforslag var fremkommet. Dernæst sagde det ærede Medlem, at det syntes, at Forslaget havde til Hensigt at begunstige dem, der forstode at skrive paa en saa fiffig Maade, at de ikke kunde blive ramte af Loven, men det er ligeledes en Misforstaaelse. Jeg sagde, at der desværre var Folk her i Landet, som, uagtet saadanne Lovbestemmelser findes, vedblive at have et altfor stort og vidt Spillerum for en Maade at skrive paa, der er høilig fornærmelig for deres Medborgere; men det har ingenlunde været Meningen at ville begunstige en saadan Skrivemaade. Det ærede Medlem siger fremdeles, at der var noget Besynderligt i, at man i en Lov, der gif ud paa at indføre Formilbelsler i mange Retninger, vilde indføre en Skærpelse i dette Punkt. Med Hensyn hertil vil jeg sige, at enhver Tidsalder har sine fremtrædende Feil, og det ligger i Sagens Natur, at der under et saadant begyndende politisk Liv som det, vi her have havt i en ikke ret lang Aarrække, er Bevægelser, som gaae ud over de tilbørlige Grændser; deriblandt er ogsaa Brugen af Pressen, og det er da naturligt, at Lovgivningen maa have Opmærksomheden særligt henvendt paa saadanne Udfæiøelser. Da Pressefriheden er et saa uvurdeerligt Gode, er det saameget mere Lovens Pligt at sørge for, at dens Misbrug blive strængt straffede, for at der i det Hele taget ikke skal blive en Forubindtagenbed mod Pressens rigtige Brug. Det forekommer mig altsaa, at man med den fuldstændigste Conseqvents kan ved denne Lov være tilbøielig til en Skærpelse i et Punkt som dette, uagtet man med Hensyn til andre Punkter, hvor der hidtil har været bibeholdt barbariske Straffe fra Fortiden, har kunnet indføre visse